

Thinking Gemara Series: Returning Lost Objects

STUDENT GUIDE

HASHAVAT AVEIDAH

Found: \$18,000 Rolex at Times Square as the Ball Dropped on Dec. 31, 11:59:50 PM. Can I Keep It?

Hashavat aveidah, returning lost objects, is a mitzvah all of us encounter in the course of our lives, either as the "finder" or the "loser." The basis for hashavat aveidah is Torah law given to the Jewish people at Mount Sinai over 3,000 years ago. These laws are unique; they differ from other legal systems since Judaism places a personal duty on anyone who is able, to rescue the lost property of others – a responsibility that does not exist in common law. Only Torah law requires the "finder" to initiate the process of retrieving the article. The demonstrated concern for another's lost property defines the ethical tone of the mitzvah and shapes much of its practice.

This Gemara shiur addresses a range of practical cases, illustrating the basic parameters of hashavat aveidah. The shiur will culminate in the Times Square Rolex scenario, which will help illuminate the driving principle underlying the entire mitzvah.

CLASS OUTLINE

Section I. Common Scenarios and Establishing the Parameters of Hashavat Aveidah

- Case 1. Finding \$50 in Starbucks "Identifying Marks" and "Giving up Hope"
- Case 2. Finding \$613 in a Public Park More on Identifying Marks
- Case 3. Finding a Parker Jotter in the Library Location
- Case 4. Someone Left the Ferrari Headlights On Preventing Monetary Loss

Section II. Finding Objects on Private Property

- Case 5. Finding a Pendant on a Front Lawn Two Types of Private Property
- Case 6. A Worker Finds a Diamond Ring in-between Floor Boards

Section III. Finding Objects the Owner is Highly Unlikely to Reclaim

- Case 7. Finding a Soccer Ball at the Seashore Washed-away Items
- Case 8. Finding a Rolex in Times Square!

> This is how Bava Metzia 21a looks in the classic editions of the Talmud. It is the first page of the chapter on returning lost objects.

עין משפט גר מצוה

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

דינא לא מקיימי ליה אלא א"כ פרע: פמפון שיש עליו עדים. הוי סימן ומקום הוי סימן מיירי הכא דליכא סימן ומקום נמי לא

"דשיילינן להו לסהדי אי פרוע אי לא פרוע ת"ש סמפון שיש עליו עדים כשר במאי עדים עדי קיום הכי גמי מסתברא מדקתני סיפא ושאין עליו עדים פסול מאי אין עליו עדים אילימא דליכא עלויה עדים כלל צריכא למימר דפסול אלא לאו עדי קיום גופא 🌣 סמפון שיש עליו עדי׳ יתקיים בחותמיו אין עליו עדים יויוצא מתחת ידי שליש או רשיוצא לאחר חיתום שמרות כשר יוצא מתחת ידי שליש דהא הימניה מלוה לשליש יוצא לאחר חיתום שמרות גמי דאי לאו דפריע לא הוה מרע ליה לשמריה:

הדרן עלך שנים אוחוין

אלן מציאות שלו ואלו חייב להכריז אלו מציאות שלו המצא פירות מפוזריו 'מעות מפוזרות 'כריכות ברשות הרבים "ועגולי דבילה ככרות של נחתום י מחרוזות של דגים וחתיכות של בשר וגיזי צמר הלקוחין ממדינתן ואניצי פשתן ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו דברי רבי מאירף ר' יהודה אומר מכלמ שיש בו שינוי חייב להכריז כיצד "מצא עגול ובתוכו חָרם ככר ובתוכו מעות רבי שמעון בן אלעזר אומר כל כלי אנפוריא אין ז חייב להכריו: לב" מצא פירות מפוזרין וכמה א"ר יצחק קב בארבע אמות היכי דמי אי דרך נפילה 'אפילו מובא נמי ואי דרך הינוח "אפילו בציר מהכי נמי לא א"ר עוקבא בר חמא במכנשתא דבי דרי עסקינן "קב בארבע" אמות דנפיש מרחייהו לא מרח איניש ולא הדר אתי ושקיל להו אפקורי מפקר להו בציר מהכי מרח והדר אתי ושקיל להו ולא מפקר להו בעי רבי ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דנפיש מרחייהו חצי קב בשתי אמות כיון דלא נפיש מרחייהו לא מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וחצים קב בשתי אמות כיון דלא חשיבי מפקר להו קביים בשמונה אמות מהו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דנפיש מרחייהו וכ"ש קביים בשמונה אמות כיון דנפישא מרחייהו מפי מפקר להו או דלמא משום דלא חשיבי וקביים בשמונה אמות כיון דחשיבי לא

מפקר להו ואו קב שומשמין בארבע אמות מהו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דלא חשיבי ושומשמין כיון דחשיבי לא מפקר להו או דלמא משום דנפיש פרחייהו וכ"ש שומשמין (נליון): זן פררכין כיון דנפיש מרחייהו מפי מפקר להו קב תמרי בארבע אמות קב רמוני (ניה ביש" פרל הווע מהוים בארבע אמות מדו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דלא חשיבי קב יינען ויושלטי כחוב אבות מהו קב בארבע אמות מעמא מאי משום דלא חשיבי קב רמוני מספר פייונען ויושלטי כחוב בארבע אמות קב רמוני בארבע אמות נמי כיון דלא חשיבי מפקר ו מייון מספר פייון סיסן להו או דלמא משום דנפישא מרחייהו וקב תמרי בארבע אמות וקב רמוני בייוני בארבע אמות וקב רמוני מייים בארבע אמות כיון דלא נפיש מרחייהו לא מפקר להו מאי 'תיקו: איתמר מרייה מריים שייים הריים אייים הריים אייים הריים מריים אייים הריים הרי

ההרים איידי לגמור אכל קב בארכע אמוח יש לו טורח ללקוט הכל ואין מלקט כלל אי נמי קב בארכע אמוח מרוכעין הוי חלי קב בשחי אינו הווה לגמור אכל קב בארכע אינו הווה

הלכה ע סמג עשין צר טוש"ע ח"מ פר פה פעיף יס:

סמג עשין עד טוש"ע ה"מ פרי רפנ פעיף ז: ב ז מיי שם פעייז סלי נ טושייע שם פעייז סלי נ ז מיי שם פעייז סלי מ טוש"ע שם סעיף ז: ז ד מנמיי שם סלי יכ

פר רם סעיף ז: הנהות הנר"א

סמג שם טוש"ע ח"מ

[א] גם" קב שומשמין כר. נ"ל גירקת הרמנ"ם שומשמי והמרי ורמוני מלי מיקו ור"ל מנ" וג'

רבינו חננאל

הלוה למלוה מיגו די בעי השליש למיחבי ללוה כי אמר פרע מהימן, וכן אם נמצא : שספור נכה"ר נפינ ורי, זה הספסון מחוב בשטר חוב שלאינו יודע לכוין המקום יודע הוא מצב אחר חדיבות עדי אם נפל נרשות הרבים או השטר כשיר דאי לא אם נפל נרשות הרבים או דטיניה לא הוה מדע ליו

איניש למכנשינהו ומפקר 'הו לפיכך הן שלו, אבי קב בפחות מדי אמות לא קב בטוות מוי אטוו לא מפקר להו הלכך לא שירות. ומקשי ופרקי הגי פירות. ומקשי ופרקי הגי וציבור פירות אינון. דאיפשיט דמנין הוי סימן. אבל מקום לא

חשק שלמה על ר"ח א) אולי בייל פיי בשנת אפיפת

שו של מולה ביריבות ברהיר. בכריכות דוקא מפליג כין קשיא ב פיר פטריא ביריבות ברהיר. בכריכות דוקא מפליג כין קשיא ב פיר פטריא בירי בות ברהיר. בכריכות דוקא מפליג כין קשיא ב פיר פטריא בירים המפק בירי בירים אלא להיות מוכן לכשיפרע: עדי קיוב. שכתט הנפק דבי המורושה ב) להיי מפטר בירים המורושה ב) להיי מוכן להיים בירים המורושה בירים בירים המורושה בירים המורושה בירים המורושה בירים בירים המורושה בירים בירים בירים המורושה בירים בעדי קיום מוקמין לה: יתקיים בחותמיו. ואפי יולא מתחת יד הוי סימן מרה"ר משום דמנשתפי" ומרה"י הוי מקום סימן וחייב

להכריז ומיירי דאשכח דרך הינוח" וככרות של נחתום ועיגולי דבילה אין בהם סימן יו והוי שלו אף ברה"י ומיירי דמלא דרך נפילה ולכך לא הוי מקום סימן וא"ת אמאי נקט כריכות דחשכת דרך הינות טפי משאר דאיירי דרך נפילה וי״ל בי דכריכות איידי דיקירי איטן לא הוה שיפלו שלא מדעת אלא כשעומד לפוש מניח לחרן ושכחם שם וככרות של ד חמיי שם טושים שם בעה"ב יש להן סימן דבעלי בחים רגילים לעשות סימן בככרותיהן ולכך לגינים כעשות סינק ככברותיהן ולכך מושיע שם ספיף מו: אסילו ברשות הרבים חייב להכריו זי ב מיי שם הלכה מ דסיתן העשר לידרס הרי סיתן וליטרי מעות ופירות דהוי מקום סימן אף ברה"ר כדאמר לקמן" משום דלא שייך בהו מנשתפי ואם תאמר כריכות ברה"ר דמיירי דרך הינוח היאך לוקחם הא אמריע לקמן[©] ספק

הינות לא יטול וכל שכן ודאי היטת וי"ל דה"מ כשמנא במקום מולנע ומשתמר דלא יטול (ה) אם אין כו סימן ואם יש בו סימן נוטל ומכריז ולמ"ד (לקמן כנ:) סימן העשוי לידרם לא הוי סימן ומקום נמי לא הוי סימן מיירי בכריכות שיש בהם סימן ולכך ברה"י מכריז וככרות של נחתום ושאר דמתניתין לית בהו סימן ולכך אף ברה"י הם שלו וככרות של בעה"ב שיש בהם סימן חייב להכריז אף ברה"ר דחין עשוי לידרם משום דחין מעבירין על האוכלין" וכולה מתני מיירי בין דרך נפילה בין דרך היטח

וא"ת כריכות אי דרך נפילה היא אם

כן אינו יודע היכן נפלו וכרשות

היחיד אמאי לריך להכריז הא מתייאש

שסטר ברה"ר נפיל וי"ל דאע"פ

וכמה א"ר יצחק קב בארבע אכות. לכין לימר דרכי אלו מציאות שלו ואלו אכות. לכין לימר דרכי אלו מציאות שלו ואלו ילחק גופיה בעי וכמה דאי גמרא וכן בפרק לא יחפור (כיינ דף כנ: ופס ד"ה וכמה) גבי מרחיקין מן החלונות דהאחר וכחה אחר רב ייצא כחלוא רוחב חלון: הצי קב בשתי אמות מהו. תימה הלא קב בארבע אמות הרי נמי חלי קב בשתי אמות ומאי קמבעיא ליה ו"ל כיון דליכא אלא

חלי קב ילקוט כיון שחין לו טורח אמות רוחב וארבע אמות אורך והכא בעי חלי קב בכי אמות על ב' אמות: מכורת הש"ם עם הוספות

כנ.), ד) לקמן כנ: ו) כדלקמו כנ., (5) פגי, ו) פורקה,
 (1) עיין לקמן כג. בסוף העמוד,
 (3) כה.,
 (4) [7]

שלא שיצא אחר חיתום שטרות. שילא שינא אחר היתום שטרות. שילא לפניט כשהוא כתוב בשטר חוב

אמר המתימה כשר: דהא הימניה מדוה דשדיש. דעל כרתך אין ומי תום׳ ד"ה אלו וכר אם אין ני סיתו. כ"כ ע"ל כותב שובר אלא מלוה והוא מסרו

ליד השליש: חדרו עלך שנים אוחזין

מלוה כשר: אין עליו עדי כיום.

אבל עדים סתומיו עליו: ויוצא מתחת

ידי שדיש. שאין הלוה מוליאו ולא המלוה אלא שליש שביניהם נאמן:

אלן מציאות: מצא פירות מפוזרין. נתייאשו הבעלים מהן כדאמר משרה. משרה מנותרם והפקר הן: מעות מפוררות. מיום מניני פסק, בנתרם והפקר הן: מעות מפוררות. מנידו של פסק מניפן הואיל ואין להם סיום ניכר ליחשי מיאש והוו להו הפקר וזהו טעם ד"ה אונין ועיין רש"י מיאש והוו נהו הפקר וזהו טעם שוכה דף יג ע"ג ד"ה כולם: כריבות. עומרים קטנים כמו מאלמים אלומים ומתרגמינן בירושלי מכרכן ח כריכן (ברחשים לו): ברה"ר. שהכל דשין עלייהו ואם היה סימן נקשר עליהן חרי הוא נשחת: שד נחתום. כל ככרות הנתמונין שוין אכל שדים. ולא מתחת ידי ככרות של בעל הכית יש כהן סיתן: מנים חוש האינו ומנים מומדיותי ביינו ממדינתן. כמות שהן גווזות כשחר כל גיוות המדינה לאפוקי הצאות שיוצא אחר חיתום מכית האומן כדקתני סיפא די: אניצי פשתן. רישט"ה כל' השכנו ובמקומיט סופי"ר: ולשון של ארגמן. למר סרוק המדם כמר. דאי דאר מוסי"ר: ולשון של ארגמן. למר סרוק דובר ישבורה. בהי המלים פצנו מומק נמטרו הי להי דומים נמטרו הי להי דומים לה הוה שמק למיכחנ אנפוריא. בנמ" מסרש: בבד' וכמה. חשוכם פחור: קב. מפוזר כארבע מאנים שנמייכש כשרה אמנות אבל כנ' אמות לא הרי פיזור וקצען מתקצוע והוא שם מונותא מתרש ואשל. עו ברב ובשי וטעמא מפרש ואזיל: אי דרך נפילה.

במכנשתא דבי דרי. בשעת אסיפת הגדות וציונים גרנות וכאן דשן כעליהן ונשאו את העיקר ונותרו אלו: נפיש מרחייהו. לן במשניות ברייך לקכלן: מציר מהבי. אם היה פזורן ומספקי רייד הבאות לקכלן: מציר מהבי. אם היה פזורן במספר היד המאות. לקבלן: בציר מהכי. אם היה פזורן במספר המפנית ועד ריים המאות (מקבלן: משום דלא חשיבי. 10 (במרא יודשלם: ועלה קב פירות לעורות עליהן עורת וראיש לתא להבי במירון קימון של ארכע אמות: שומשבין. (מליון, עיר רשיים) אורים במירון מלד לקימולן וותר (מליון, עיר רשיים). דקין מאד ויש טורח בקיטלן יותר מחטין אבל דמיהן יקרין: תמרים ורמונין. גסים הן ואין טורת בקטלן:

לעוי רש"י

משמן 2000 פסולה).

ליקוםי רש"י

סלוה הואיל ושניהם מודים שוה מינהו להיות שליש פיניהם כשר. או שמרות. נחוך שטר המלוה נכחג השונר חחת תככל כנודה (סנחריין לאו). וענולי דבילה.

דבר שיש, וכ"ה לקמן כג ע"א (דק"ס): 7] ג"א מכת"י אינו (וכ"ה רייד גורס אינו חייב להחזיר, עייש טעמו, להחזיר, עייש טעמו, וכיה בדפריי כאן וברייף לקמן (יב ע"ב מדפי הרייף): 6] חשיבי ובל שכן חצי, מהרשיל

SECTION | Common Scenarios and Establishing the Parameters of Hashavat Aveidah

Case 1. Steve is enjoying his coffee in a corner table at Starbucks. He is absorbed in reviewing last week's Gemara class when his napkin drops to the floor. Bending down to retrieve the napkin, he spots a \$50 bill under the empty chair across from him. He swiftly picks up the money (followed by the napkin), and wonders what he should do with the cash:

- Maybe the waitress dropped it and he should give it to her?
- Should he turn it in to the cashier?
- Should he leave it and hope the owner returns to find it?
- Can he keep it for himself?

What do you think?

Source 1. Devarim (Deuteronomy) 22: 1-3

If you see your brother's ox or sheep going astray, you must not ignore them. You must return them to your brother. If your brother is not near you, or if you do not know who [the owner is], you must bring [the animal] home and keep it until your brother identifies it, whereupon you must return it to him. You must do the same to a donkey, an article of clothing, or anything else that your brother loses and you find. You shall not ignore it.

לא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אָחִיךּ אוֹ אֶת שֵׁיוֹ נְדָּחִים וְהִתְעַלַּמְתָּ מֵהֶם הָשֵׁב מְשִׁיבֵם לְאָחִיךּ: וְאִם לֹא קֵרוֹב אָחִיךּ אֵלֶיךּ וְלֹא יְדַעְתּוֹ וַאֲסַפְּתּוֹ אֶל תּוֹךְ בֵּיתֶךּ וְהָיָה עִמְּךּ עַד דְּרֹשׁ אָחִיךּ אֹתוֹ וַהֲשֵׁבֹתוֹ לוֹ: וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְטָמֹרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבַדַת אָחִיךּ אֲשֶׁר תֹּאבַד מִמֶּנוּ וּמְצֶשֶׂה לֹאָ תוּכַל לְהִתְעַלֵּם:

Source 2. Mishnah, Bava Metzia 21a

These are found objects that belong to the finder ... scattered fruit, scattered money, sheaves of wheat in a public domain...

אַלוּ מְצִיאוֹת שֶׁלוֹ . . . מָצָא פֵרוֹת מְפַזְּרִין, מָעוֹת מְפַזָּרוֹת, כְּרִיכוֹת בִּרְשׁוּת הָרַבִּים . . .

Source 3. Rashi, Talmud Bavli, Bava Metzia, 21a

Scattered Money (can be kept by the finder). [Why?] Since the money does not have any *siman*, clearly identifying features (that would enable the loser to reclaim his property), he will relinquish hope of ever regaining ownership (ye'ush), and the money becomes ownerless (*hefker*). This is the reason these objects may be kept.

מָעוֹת מְפֻזָּרוֹת - הוֹאִיל וְאֵין לָהֶם סִימָן נִכָּר - אִיא וּשִׁי מְיַאֵשׁ, וַהֲווֹ לְהוּ הֶפְקָר, וְזֶהוּ טַעַם כּוּלָם.

Source 4. Bava Metzia 21b

The Mishnah states (above) that scattered money belongs to the finder. Why should that be the law — the loser was not aware that he dropped the money (and there is no ye'ush)?! Rather, the finder may keep the money since our Mishnah is in accordance with the principle of Rabbi Yitzchak, who said, "A person constantly checks that his money is secure."

מָעוֹת מְפֻזָּרוֹת - הֲרֵי אֵלוּ שֶׁלוֹ, אַמֵּאי? הָא לָא יָדַע דְּנָפַל מִינִיה ! - הָתָם נַמִּי, כְּדְרַבִּי יִצְחָק, דְּאָמֵר: אָדָם עָשוּי לְמַשְׁמֵשׁ בְּכִיסוֹ בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה, הָכָא נַמִּי - אָדָם עָשוּי לְמַשְׁמֵשׁ בְּכִיסוֹ בְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה.

Source 5. Shulchan Aruch, Choshen Mishpat, Siman 262:6

If someone finds scattered money...it belongs to the finder, for in all such cases we assume the owners became aware of their loss after it was dropped, and since there is no siman, the owner has relinquished hope of every finding it.

לְפִיכָךְ הַמּוֹצֵא מָעוֹת מְפַזָּרִים... הֲרֵי אֵלוּ שֶׁלוּ, שֶׁבְּכָל אֵלוּ מִסְתָּמָא הִרְגִּי שׁוּ הַבְּעָלִים בִּנְפִילְתָם וְכֵיוָן שֶׁאֵין בָּהֶם סִימָן מִתְיָאִשׁ.

Source 6. Baya Metzia 26b

And Rava said, "If one sees a coin fall from another person who has not yet given up hope of ever finding it, and he takes it with intention to steal it, he transgresses all three laws: 'Don't steal' (Vayikra/Leviticus 19:13); 'Surely return it;' and 'Don't ignore.""

וְאָמֵר רָבָא: רָאָה סֶלֵע שֻׁנְּפְּלָה, נְטָלָה לְפְנֵי יֵאוּשׁ עַל מְנָת לְגוֹזְלָה, עוֹבֵר בְּכֵלָן: מִשׁוּם "לֹא תִגְזֹל", וּמִשׁוּם "הָשֵּׁב תְשִׁיבִם", וּמִשׁוּם "לֹא תּוֹכַל לְהִתְעַלֵּם".

Case 2. Joey is out jogging in downtown Boston on a spectacular autumn Sunday. As he whizzes past a public park with quacking ducks, he suddenly eyes a bunch of money paper-clipped together, blowing in the wind. The total amount is \$613 dollars! No one else is in the area. Steve picks up the money and isn't sure what he should do. Should he:

- Keep the money?
- Hold on to the money for a few days to see if anyone advertises losing it in the local e-classifieds, and if not, keep it?
- Donate the money to charity?

What should Joey do?

Source 7. Mishnah, Bava Metzia 24b

These are lost objects that a finder is obligated to publicize: fruit in a container, an empty container, money in a wallet, an empty wallet, a collection of fruit, a collection of money...

וְאֵלוּ חַיָּיב לְהַכְרִיז: מָצָא פֵרוֹת בִּכְלִי אוֹ כְלִי בְּמוֹת שֶׁהוּא, מָעוֹת בַּבִּיס אוֹ כִיס כְּמוֹת שֶׁהוּא, צָבּוּרֵי פֵרוֹת, צִבּוּרֵי מָעוֹת . . .

Case 3. Sarah enters the main entrance of the NYU library and sits in front of one of the twenty computer stations to research her paper on Jewish business ethics. Adjacent to the keyboard is a forgotten blue Parker Jotter. Sarah wonders what to do:

- Leave it alone and not deal with it?
- Keep it?
- Take the pen home, and post an ad on the NYU e-classifieds to try to find the owner?

What should Sarah do and why?

Source 8. Halachos of Other People's Money, Rabbi Yisroel Pinchas Bodner, pp. 160-161

... For example, one finds a blue Parker pen, and posts a notice saying "Pen found in lobby." A person comes to claim it saying he lost a pen, the color was blue, and the brand name was Parker. The claimant has not given an acceptable identification, since there are many pens in circulation of that color and brand name. Therefore one may not conclude that the pen found belongs to the claimant.

Source 9. Mishnah, Bava Metzia 23b

Rav Bibi asked Rav Nachman the following question: Is location a legitimate identifying characteristic (siman) or not? He said to him, "We have learned this: 'One who found [indistinguishable] barrels of wine, oil, grain, dried figs, or olives can keep them.' If you think that location is a siman, he should have attempted to return them by announcing that he found a lost object in a certain location." [Meaning, that source teaches that location is not a siman.] Rav Zevid replied, "[The reason he can keep them] is that we're dealing here with the banks of the river" [i.e. where so many people unload things, location cannot serve as a siman.]

בְּעָא מִינֵיה רַב בִּיבִּי מֵרַב נַחְמָן: מָקוֹם הָנֵי סִימָן, אוֹ לֹא הָנֵי סִימָן? אָמַר לֵיה: הְנִיתוּהָ, מָצָא חָבִיּוֹת שֶׁל יַיִן וְשֶׁל שֶׁמֶן וְשֶׁל תְּבוּאָה וְשֶׁל גְּרוֹגָרוֹת וְשֶׁל זִיתִים -הַרֵי אֵלוּ שֶׁלוֹ. וְאִי סַלְקָא דַּעְתָּךְ דְמָקוֹם הָנֵי סִימֵן, לְכְרוֹז מָקוֹם! -אָמַר רַב זְבִיד: הָכָא בְּמַאי עַסְקִינָן -בְּרַקְתָּא דְּנַהְרָא.

Source 10. Rema, Shulchan Aruch Choshen Mishpat 262:9

Note [by Rav Moshe Isserlis, the Rema]: A lost object's location serves as a siman. However, a location where everyone puts things, like barrels on the river bank, does not serve as an identifying characteristic (siman), for everyone unloads there.

הגה: שֶׁמְּקוֹמָן סִימָן, וּמִיהוּ בְּמָק וֹם שֶׁהַכּל נוֹתְנִין שָׁם, כְּגוֹן חָבִּיוֹת בִּשְׂפַת הַנָּהָר, אֵינוֹ סִימָן, שֶׁהַכּל פּוֹ רְקִין שָׁם.

Source 11. Shulchan Aruch Choshen Mishpat 260:9

Anyone who found an object – whether or not it has an identifying characteristic – if he found it in a way that indicates that it was purposely placed there, it is forbidden to touch it, for perhaps the owner placed it there until he returns for it.

כָּל הַמּוֹצֵא אֲבֵידָה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ סִימָן בֵּין שֶׁאֵין בָּהּ סִימָן, אָם מְצָאָהּ דֶּרֶךְ הַנָּחָה אָסוּר לִיגַע בָּה, שֻׁמָּא בְּעָלֶיהָ הָנִיחוּהָ שָׁם עַד שַׁיַּחְזְרוּ לָהּ.

Case 4. Stu was power-walking down 93rd Street to his office and passed an orange Ferrari, whose headlights were left on, parked in front of Sammy's Kosher Sushi Bar. His roommate Steve had told him about his Gemara class, where they discussed the mitzvah of returning lost objects. But Stu wasn't sure if the principle also applied to saving someone from any type of financial loss. He has a dilemma: he might be able to save the car owner's battery from dying, but he risks running late for an important meeting.

What should Stu do?

- Go into SKSB and tell the owner that there is an orange Ferrari parked out front with the lights left on?
- Go from table to table inside the restaurant, asking all the customers if they left their lights on (and would they mind if he takes the car for a quick spin and then shuts them off)?
- Just continue on his way so he can make his meeting?

Source 12. Aruch Hashulchan, Choshen Mishpat 259:17

It is written [Devarim 22:3], "Anything else that your brother loses" (Source 1 above). The Sages explain that this comes to expand the scope of returning lost objects. We are also obligated to prevent loss to another's real estate. For instance, when one sees water overflowing and approaching his friend's property, he is obligated to try to save the loss by building a barrier against the water. Hashavat aveidah also means trying to prevent all types of loss that may occur to another. If it is within one's ability to prevent a loss, he is obligated to prevent it...

בְּתִיב: "'לְכֹל אֲבֵדַת אָחִיךּ", וְדָרְשׁוּ חֲזַ"ל [ב"מ ל"א.] לְרַבּוֹת אֲבֵדַת קַרְקַע שֶׁחַיָּב לְהָשִׁיב גַם כֵּן, כְּגוֹן שֶׁרָאָה שֶׁטֶף מֵים בָּאִים לִשְׁבֵה חֲבֵירוֹ חַיָּב לְגְדּוֹר בִּפְנֵיהֶם כְּדֵי לְהַצִּיל וְכֵן בְּכָל עִנְיָנֵי הֶפְסֵד שֶׁיָכוֹל לִהְיוֹת אֵצֶל חֲבֵירוֹ וּבִיכָלְתּוֹ לִמְנוֹעַ הַהָזַק, חַיֵּיב לְמִנֹעַ...

SECTION II Finding Objects on Private Property

Case 5. Marcy is walking along busy Scenic Avenue as she passes the Rosenfeld's front yard, where she spots an inexpensive costume pendant, mostly concealed by the grass. Coincidentally, Marcy's friend Sarah was Skyping her last night about a pen she found at the library while researching a paper on Jewish Business Ethics. Marcy learned that if you find something in a public place, you need to ascertain if you can keep the object or must try to find the owner. But what about when you find something on private property – what do you do then?

- Can Marcy take the pendant for herself?
- Should she pick up the pendant and knock on the Rosenfeld's door and ask if it belongs to them?

What do you think?

Source 13. Mishnah and Gemara: Bava Metzia 11a

Mishnah: [A field owner] saw others running after a lost object, [e.g.] after a deer with a broken leg, after chicks that can't yet fly, and said, "Let my field acquire it on my behalf," [the field owner] acquires it. But if the deer was running normally or the chicks could already fly and he said, "Let my field acquire it on my behalf," he has said nothing (i.e., his words are legally insignificant).

Gemara: Rav Yehuda said in the name of Shmuel, "This [rule of the Mishnah, (that if he declared, 'Let my field acquire it ...' he acquires it)] is effective, providing that he is standing at the side of his field." [Asks the Gemara:] should his field not acquire it on his behalf? Didn't Rabbi Yossi son of Rabbi Chanina say, "A person's courtyard (i.e., property) acquires even without his knowledge"? [Answers the Gemara:] This only applies to a protected field, but an unprotected field only acquires on his behalf if he is standing next to it. Otherwise it does not.

משנה: רָאָה אוֹתָן רָצִין אַחַר מְצִיאָה, אַחַר צְבִי שְׁבוּר, אַחַר גּוֹזֶלוֹת שֶׁלֹא פָּרְחוּ, וְאָמֵר זָכְתָה לִי שָׂדִי, זֶכְתָה לוֹ. הָיָה צְבִי רָץ כְּדַרְכּוֹ, אוֹ שֶׁהָיוּ גוֹזֶלוֹת מֵפְרִיחִין, וְאָמֵר זַכְתָה לִי שָׂדִי, לֹא אָמֵר כְּלוּם.

גמרא: אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל וְהוּא שֶׁעוֹמֵד בְּצַד שְׁדֵהוּ. וְתִקְנֵי לֵיהּ שְׁדֵהוּ דְּאָמֵר רַבִּי יוֹמֵי בְּרַבִּי חֲנִינָא חֲצֵרוֹ שֶׁל אָדָם קוֹנָה לוּ שֶׁלֹא מִדַּעְתוֹ. הַנֵי מִילֵי בֶּחָצֵר הַמִּשְׁתַּמֶּרֶת, אַבֶל חָצֵר שֶׁאֵינָה מִשְׁתַּמֶּרֶת - אִי עוֹמֵד בְּצַד שְׁדֵהוּ אִין, אִי לֹא לֹא.

Source 14. Mishnah Bava Metzia 2:4

If one found a lost object in a store, he can keep it.

מָצָא בַחֲנוּת, הֲרֵי אֵלוּ שֶׁלוֹ.

Source 15. Rashi's Commentary on that Mishnah

If one found a lost object in a store, he can keep it.

This is referring to an object without a siman. [The reason he can keep it is] that the one who lost it gives up hope because everyone enters there.

(ד) מָצָא בַחֲנוּת הֲרֵי אֵלוּ שֶׁלוֹ - בְּדָבָר שָׁאֵין בּוֹ סִימָן קָאי. דְּהַהוּא דְּנָפַל מִינֵּיה מִיַאִשׁ, שֶׁהַכּּל נִכְנָסִים לְשָׁם:

Case 6. Benji took a job with a contractor during his summer break from Cambridge. He was assisting in the renovation of an 18th century London mansion on a sprawling estate that has been sold many times, over the past 200 years. Benji was directed to tear up an old wooden floor in a room that served as the guest quarters for the past fifty years, to lay a new marble floor. As he neared completion and pried apart the last few boards, he found wedged between the last board and the wall – an aged, but stunning diamond ring! Benji was torn about what he should do:

- Give the ring to the mansion owner?
- Give it to his boss?
- · Keep it?

What do you think Benji should do?

Source 16. Bava Metzia 25b-26a

Mishnah:	שנה

If he found [a lost object] in a pile of rubble or an ancient wall, he can keep it.

If he found it in a new wall: from half the width of the wall and outward he can keep it; From half the width of the wall and inward it belongs to the homeowner.

Gemara:

[In the case of something found in an ancient wall] a Tannaitic source says, "Because he (the finder) can say that it belonged to the Emorites (people who lived in Israel before the Jews entered in the times of Joshua)."

Q. Emorites hide things in walls and Jews don't?!

A. You needn't be bothered by that difficulty – the Mishnah is referring to a situation where the found object was extremely rusty.

מָצָא בְּגַל וּבְכֹתֶל יָשָׁן חֲהֵי אֵלוּ שָׁלוּ. מָצָא בָּכֹּתֶל חָדָשׁ, מֵחֶצְיוּ וְלָחוּץ - שֶׁלוֹ, מֵחֶצְיוֹ וְלְפְנִים -שֵׁל בַּעַל הַבַּיִת ...

גִּמֶרָא

תָּנָא: מִפְּנֵי שֶׁיָכוֹל לוֹמַר לוֹ שֶׁל אֱמוֹרִיִּים הֵן. אַטוּ אֱמוֹרִים מַצְנְעֵי יִשְׂרָאֵל לֹא מַצְנְעֵי? לֹא צְרִיכָא, דְּשָׁתִּיךְּ טְפֵי:

Source 17. Tosafot Bava Metzia 26a, s.v. "D'shatich (it was extremely rusty)"

If you ask, "Shouldn't the owner of the courtyard acquire that which is in the rubble on his own property? Shouldn't the same go for the wall?!"

וָאָם תֹאמֵר: וְלִיקְנֵי לֵיהּ חֲצֵרוֹ לְבַעַל הַגַּל אוֹ לְבַעַל הַכֹּתֶל?

Source 18. Tosafot, De-shatich, Bava Metzia 26a

We can respond that one's courtyard doesn't enable him to acquire what he might never find at all – for instance, something hidden in the width of his wall... וְיֵשׁ לוֹמַר דְּאֵין חָצֵר קוֹנָה בְּדָבָר שֶׁיָכוֹל לֹהְיוֹת שֶׁלֹא יִמְצָאֶנּוּ לְעוֹלָם כְּמוֹ הָכָא שֶׁהוּא מַצְנָע בְּעבִי הַכֹּתֶל.

Source 19. Mordechai, Bava Metzia, Siman 260

We only say that a person's property acquires an object if the object is commonly and regularly found there, as in the case (Source 13 above) of the first chapter of Bava Metzia, when one who saw people running after a lost object, or a deer etc. [into his field]. For in a field it is common to find deer and pigeons. But his field cannot automatically acquire things not commonly found there, like money or other moveable objects.

לֹא אַמְרִינָן חֲצֵרוֹ שֶׁל אָדָם קוֹנָה לוֹ אֶלָּא בְּמִידֵי דִּשְׁכִיחַ וְרָגִיל לִמְצוֹא, כִּי הַהִּיא דְּפֶרֶק קַמָּא דְּבָּבָא מְצִיעָא: רָאָה אוֹתָן רָצִין אַחַר הַמְּצִיאָה אַחַר צְבִי וכו' וְשָׂדֶה תָּמִיד מְצוּיִין שֶׁם צְבָאִים וְגוֹזָלוֹת, אַבָל דְּבָרִים שֶׁאֵינָם מְצוּיִים כְּגוֹן מָעוֹת וּשְׁאָר מְטַלְּטְלִין, לֹא זָכָתָה לוֹ שָׂדֵהוּ עכ"ל.

Source 20. Halachas of Other People's Money, Rabbi Yisroel Pinchos Bodner, pp. 196-202

When an item falls in private property such as in a private home – as soon as it lands on the property, it automatically comes into the jurisdiction of the property owner, even if he was unaware that it was in his property. Therefore, if an item with a siman was lost or forgotten in a private home, it is the responsibility (and mitzvah) of the property owner to try to return it to its owner.

Exception: Items that might never be discovered by the property owner do not automatically come into his jurisdiction or ownership. For example, a visitor dropped a ring in someone's house, and it rolled into a crevice. Years later a worker opened a floorboard and discovered the ring. The original ring owner had long since given up hope and thus relinquished his ownership. The ring did not come into the jurisdiction or possession of the property owner because it was something that he might never uncover. Therefore the ring was hefker (ownerless), and may be kept by the worker. If the ring found by the worker had been hidden there by the owner it would not have become hefker.

SECTION III Finding Objects the Owner is Highly Unlikely to Reclaim

Case 7. Asher is down at Sunset Beach enjoying a winter sunset and sees a soccer ball being cast about by the waves at the edge of the shoreline. He rescues the ball from being swept out to sea and then notices a name and phone number written on it. Asher, who has studied and reviewed the following Gemara several times, realizes he now has a dilemma:

Source 21. Bava Metzia 22b

Rabbi Yochanan quoted Rabbi Yishmael son of Yehotzadak as saying: How do we know that a lost object swept away by a flooded river is permissible to keep? It is written, "Thus you should do to his [lost] donkey, and thus you should do to his [lost] clothing, and thus you should do to anything your brother lost and you found" (Devarim 22:3). This [mitzvah of returning lost objects] only applies if the object is lost to the owner but accessible to others. This excludes that which is lost to the owner but not accessible to others (an object swept away by a flooded river).

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּוּם רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בֶּן יְהוֹצְּדָק: מִנִּין לְאֲבִידָה שֶׁשְטָפָּה נָהָר שֶׁהִיא מוּמֶּרֶת - דִּכְתִיב, "יְכֵן תַּעֲשֶׂה לַכָל אֲבַדַת אָחִיךּ תַּעֲשֶׂה לְשִמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל אֲבַדַת אָחִיךּ אֲשֶׁר תֹּאבַד מִמֶּנוּ וּמְצָאתָה" (דְּבָרִים כ"ב) מִי שֶאֲבוּדָה הֵימֶנּוּ וּמְצִאתָה" אֵצֶל כָּל אָדָם, יָצְאָתָה זוֹ שֶאֲבוּדָה מִמֶנוּ, וְאֵינָה מְצוּיָה אֵצֶל כַּל אַדָם.

Source 22. Bava Metzia 22b

The swept-away object is permitted whether or not it has a siman.

... מַה הֶיתֵּירָא - בֵּין דְּאִית בָּה סִימָן וּבֵין דְּלֵית בָּה סִימַן שַׁרַא.

Case 8. Roni was making his way home the night of December 31st from his weekly Gemara & Pizza class, totally absorbed in mentally reviewing the animated debates. He found himself walking across Times Square at 11:59 PM and 50 seconds, as the ball was dropping and the mass of people crowded around him were mesmerized by its descent. People were pushing in all directions. As he was moved to his right by the pressing crowd, he stepped on something metallic on the asphalt street, looked down (as everyone else was looking up) and found a Rolex watch! Roni was in a quandary. (He found out the next day that it is worth \$18,000!). What should Roni do?

- Try to find the owner?
- Keep the Rolex and sell it at Sotheby's?

What do you say?

Source 23. Shulchan Aruch and Rema, Choshen Mishpat 259:7

One who salvages something taken by a lion or bear, by high tide (washing away everything in its path), or by a flooded river (when a river widens, overflows its banks and spreads), he can keep it, even if the original owner is standing and screaming [that it's his]. Note: It is nevertheless good and just to return it.

הַמַּצִּיל מֵהָאֲרִי וְהַדוֹב וְזוּטוֹ שֶׁל יָם (פּי' לֶשׁוֹן יָם הַחוֹזֵר לַאֲחוֹרָיו עֶשֶׂר אוֹ ט"ו פַּרְסָאוֹת וְשׁוֹטֵף כָּל מַה שֶׁמּוֹצֵא בְּדֶרֶךְ חֲזָרֶתוֹ וְכֵן עוֹשֶׁה בְּכָל יוֹם) וּשְׁל וּלִיתוֹ שֶׁל נָהָר (פּי' כְּשֶׁהַנָּהָר נְּדֵל וְיוֹצֵא עַל גְּדוֹתָיו וּפוֹשֵׁט, רַשִּׁ"י), הֲרֵי אֵלוּ שֶׁלוֹ אֲפִילוּ הַבַּעַל עוֹמֵד וִצֹּחַ. הגה: מִכָּל מַקוֹם טוֹב וְיָשֶׁר לְהַחַזִיר.

Source 24. Devarim 6:18

You should do that which is just and good in the eyes of God.

ּ : יָשֶׁר וָהַטוֹב בְּעֵינֵי ה

Source 25. Rabbi Aharon of Barcelona, Sefer Ha-Chinuch, Mitzvah 538

The reason behind this mitzvah is obvious for it is beneficial to everyone, as well as the social order. Everyone forgets things and people's animals are always running away here and there. With this mitzvah, the animals and possessions of our people will be well guarded wherever they happen to be in our land, as if they were in the hands of their actual owners. All the laws of God are just and bring joy to the heart.

שוֹרֵשׁ מִצְנָה זוֹ יָדוּעַ, כִּי יֵשׁ בַּוֵה תּוֹעֵלֵת הַכּּל וִישׁוֹב הַמְּדִינַה. שַהַשָּׁכְחַה בַּכֹּל הִיא מִצוּיַה, גַם בָּהֵמִתָּם וָכָל חַיַּתָם בּוֹרִחִים תַּמִיד הַנַּה וָהֶנָה, וִעָם הַמָּצְוָה הַוֹּאת שַׁהִיא בְעַמֵּנוּ יִהִיוּ נִשְמַרוֹת הַבָּהָמוֹת וָהַכֵּלִים בְּכַל מַקוֹם שֵׁיָהִיוּ בָּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה כָּאִילוּ הֵן תַּחַת יַד הַבְּעַלִים, וַכַל פָּקוּדֵי ה' יִשַׁרִים מְשַׂמָּחֵי לֵב.

Source 26. Ralbag, Devarim 22:3

[This mitzvah] teaches us to act with righteousness, sensitivity and mercy.

ַנשׁ בַּזֵה הַקְנָאַת מִנָהָג אֵל הַיֹּשֵׁר וְהַחַנִינָה.

RECOM-**MENDED READING**

Halachos of Other People's Money, by Rabbi Yisroel Pinchas Bodner, has an extensive section on returning lost objects on pp. 137-202. This book is a good source for further investigation of the practical sides of this **ADDITIONAL** mitzvah. He deals with such questions as:

- How long do I have to wait for the owner to claim his lost object? (And the concept of עד שיבא אליהו).
- · How should someone who finds a lost object publicize his find?
- What if I find a bike and it gets damaged while in my possession am I liable?
- How much trouble do I have to go to in order to return something?

\$500 million (!) of precious silver and gold coins from on an early 19th Century sunken Spanish ship were found by Odyssey Marine Exploration, an American exploration company in 2007. The Spanish government, however, had not relinquished hope, and, in a high profile legal battle, retrieved the treasure in 2012. http://en.wikipedia.org/wiki/Black Swan Project

"A Remote Chance of Returning a Lost Object," by Rabbi Daniel Mann http://e.veshiva.org.il/midrash/shiur.asp?id=19188

"Mystery in the Coatroom and Other Lost Stories or Some Practical Aspects of Hashavas Aveidah," by Rabbi Yirmiyahu Kaganoff http://rabbikaganoff.com/archives/1638

"Returning Lost Objects," by Rabbi Shraga Simmons http://www.aish.com/tp/b/sw/Returning Lost Objects.html

"Mitzva Minute - Returning Lost Objects," on Chabad.org http://www.chabad.org/library/article cdo/aid/1058268/jewish/Returning-Lost-Objects.htm

"Hashavas Aveidah - Returning Lost Objects," by Rabbi Doniel Neustadt http://www.torah.org/advanced/weekly-halacha/5764/kiseitzei.html